

Društvo slovenskih književnih prevajalcev podeljuje

NAGRADO RADOJKE VRANČIČ za leto 2024
prevajalki **MAJI KOVAČ**

za prevod pesniških zbirk
***Srebrne nočne igre* in *Ujetniki vetra* Danice Ručigaj**
(KUD Police Dubove, 2022)

Utemeljitev komisije za Sovretovo nagrado in nagrado Radojke Vrančič DSKP v sestavi Jernej Županič (predsednik), Nina Gostiša, Marjanca Mihelič, Veronika Simoniti in Katja Zakrajšek

Maja Kovač (1995), slovenistka, južnoslavistka in kulturna antropologinja, se ukvarja s prevajanjem, poučevanjem in lektoriranjem. Je ustanoviteljica in glavna urednica študentske slavistične revije *Perun* ter ena od pobudnic projekta Južnoslovanski večer, cikla pogovornih večerov in publikacij, ki se posvečajo medkulturnim povezavam na južnoslovanskem območju. Izdani prevod poezije makedonske pesnice Danice Ručigaj je njen prvi leposlovni prevod, ki je nastal kot nasledek njene diplomske naloge pri mentorici Namiti Subiotto.

V knjižni izdaji, za katero prejme nagrado Radojke Vrančič, je prevajalka prevedla celoten opus prve makedonske pesnice Danice Ručigaj, kar je tudi literarnozgodovinsko gledano tehten in dobrodošel projekt. Izdaja tako vključuje pesniško zbirko *Srebrne nočne igre*, ki je v izvorniku izšla leta 1960, in zbirko *Ujetniki vetra*, ki je bila na podlagi že urejenega rokopisa objavljena leta 1963, po avtoričini smrti, kot tudi dve pesmi, katerih rokopisa sta bila najdena v ruševinah avtoričine hiše po potresu 26. julija istega leta, v katerem je umrla.

Prevajalka se je dela lotila studiozno, kot izpričuje tudi sicer kratka, a zelo informativna in premišljena spremna beseda, ki odlično osvetljuje kontekst, v katerega je Danica Ručigaj s svojo poezijo vstopila, ter glavne poteze njenega pisanja. Maja Kovač tako v prevodu uspešno krmari po poeziji, ki je mešanica intimizma in modernizma, ne da bi zapadla bodisi pretiranemu poenostavljanju oziroma »izboljševanju« na eni strani bodisi pretiranemu hermetizmu na drugi. Prevod je lepo berljiv in tekoč, kot se rado reče – razen takrat, ko ni in ne sme biti, saj je izvornik poln elips, nenavadnih skladenjskih struktur, premešanih besednih redov.

Prevajalka vse to uspešno detektira in poustvari v jeziku, ki je naraven ravno toliko, kot je moral biti sodobnikom naraven jezik izvirnika – za vsem tem pa seveda, kot omenjeno, stoji trdo delo spoznavanja in razbiranja tega sočasnega konteksta. V poeziji so se v približno šestdesetih letih od izida izvirnika zgodili velikanski premiki, pa tudi literarno-družbena situacija v tedanji Makedoniji je bila precej drugačna od sočasne situacije na Slovenskem. Kljub relativni jezikovni bližini gre torej pri prevodu opusa Danice Ručigaj za ekspedicijo na precej neznano ozemlje; in prevajalka Maja Kovač ga je uspešno raziskala ter nam makedonsko pesnico predstavila v luči, v kakršni si zasluži biti predstavljena.